

"मीठे बच्चे- शिक्षक विदेही हुनुहुन्छ त्यसैले याद गर्ने मेहनत गर्नु छ, याद गर्दा-गर्दा जब तिम्रो परीक्षा पूरा हुन्छ तब घर जानेछौ ।"

प्रश्न:- बच्चाहरूले यादमा रहनको लागि मेहनत गर्नु छ, कुन धोकामा कहिल्यै पनि पर्नु छैन ?

उत्तर:- आत्माको साक्षात्कार भयो, फिलिमिल देखियो- यसबाट केही फाइदा छैन, यस्तो होइन- साक्षात्कारबाट वा बाबाको दृष्टि पर्नाले कुनै पाप काटिन्छ वा मुक्ति प्राप्त हुन्छ । होइन । यो त अरू नै धोकामा पर्नु हो । याद गर्ने मेहनत गर, मेहनतबाटै कर्मातीत अवस्था हुनेछ । यस्तो होइन बाबाले दृष्टि दिनुभयो भने तिमी पावन बन्नेछौ । मेहनत गर्नु छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, पढाउनुहुन्छ र योग सिकाउनुहुन्छ । योग गर्नु कुनै ठूलो कुरा होइन । जसरी लौकिकमा बच्चाहरूले पढ्छन्, उनीहरूको योग अवश्य पनि शिक्षकसँग हुन्छ- फलाना गुरुले मलाई पढाउनुहुन्छ- आफू समान बनाउनका लागि । लक्ष्य-उद्देश्य त हुन्छ । फलाना तहको पढाइ पढिरहेको छु भन्ने ज्ञान हुन्छ । त्यसमा शिक्षकले मसँग योग लगाऊ भनिरहनुपर्दैन । स्वाभाविक रूपमा पढाउनेसँग योग रहन्छ । सारा दिन त पढाउँदैन् । त्यो पढाइ जन्म-जन्मान्तर पढ्दै आएका हौं । त्यहाँ अभ्यास हुन्छ । यहाँ पनि तिम्रो बिल्कुलै नयाँ अभ्यास हुन्छ । यहाँ देहधारी शिक्षक हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ विदेही शिक्षक जो हरेक ५ हजार वर्षपछि तिमीसँग मिल्नुहुन्छ । स्वयम् भन्नुहुन्छ- म तिम्रो देहधारी शिक्षक होइन । त्यसैले यो याद टिक्न सक्दैन । आफूलाई आत्मा सम्झनुपर्ने हुन्छ, अनि परमपिता परमात्मा शिक्षकले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ भन्ने जान्नुपर्ने हुन्छ । परीक्षा पास नभएसम्म शिक्षकलाई याद अवश्य पनि गर्नु छ । याद गर्दागर्दै परीक्षा पास हुन्छन् अनि घर जानेछन् । परीक्षा पूरा हुने बित्तिकै ड्रामा समाप्त हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हाम्रो आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट (भूमिका) भरिएको छ, त्यो भूमिका हामीले निर्वाह गर्नुपर्छ । यो पनि अहिले थाहा छ । पछाडि त्यहाँ स्वर्गमा यो याद रहँदैन । यहाँ तिमीलाई सारा ज्ञान प्राप्त भएको छ । शिक्षकले नै बसेर सारा ज्ञान बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, जुन बुझिरहनु छ र यादमा पनि अवश्य रहनु छ । घरी-घरी बाबा भन्नुहुन्छ मन्मनाभव । मन्मनाभवको पनि अर्थ हुन्छ । बच्चाहरूले सम्झन्छन् शब्द ठीक (राइट) छ । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ- मलाई याद गन्यौ भने विकर्म विनाश हुनेछ, यसमा समय त लाग्नेछ । आफ्नो जाँच गर्नु छ । जसरी लौकिक पढाइमा विभिन्न विषयहरू हुन्छन् इतिहास, हिसाब-किताब, विज्ञान आदि । विद्यार्थीहरूले सम्झन्छन्- हामी कहा सम्म पास हुनेछौं । तिमी बच्चाहरूको पनि बुद्धिमा छ- हामीले यति अङ्कसम्म ल्याएर पास हुनेछौं । आफूलाई हेर्नु छ- हामीले बाबालाई बिसिन त बिसिँदैनौं ? धेरैले लेख्छन्- बाबा घरी-घरी मायाले भुलाइदिन्छ । मायाका तुफान धेरै आउँछन्, विकल्प आउँछन् । देखेर ख्याल आउँछ, यो गरौं । नबुझेका हुनाले लेख्छन्- बाबा यसमा पाप त लाग्दैन ? बाबा भन्नुहुन्छ, लाग्दैन । पाप तब हुन्छ जब कर्मेन्द्रियहरूबाट विकर्म गरिन्छ ।

बाबाले बारम्बार सम्झाइरहनुहुन्छ- बच्चाहरूलाई ज्ञान त छ, यो पनि जान्दछन् विष्णु र कृष्णलाई स्वदर्शन चक्र लिएको किन देखाइएको छ ? अकासुर, बकासुरलाई मारेको देखाउँछन् । अब यो मारेको त कुरै होइन । यो त आफ्नो पाप काटिने कुरा हो । शिवबाबालाई पनि भनिन्छ नि स्वदर्शन चक्रधारी । उहाँलाई सारा चक्रको ज्ञान छ । आत्मालाई यो सृष्टि-चक्र कसरी घुम्दछ भन्ने ज्ञान बाबाबाट प्राप्त भएको छ । स्वदर्शन चक्र धारण गरेर आफ्नो पापलाई भस्म गर्नु छ । ज्ञानलाई धारण गरेर बाबालाई याद गर । बाबालाई याद गर्नाले नै विकर्म विनाश हुन्छ । हरेकले आफ्नो लागि मेहनत गर्नुपर्ने हुन्छ । यस्तो होइन, बाबाले यसको पाप काटियोस् भनेर दृष्टि दिनुहुन्छ । बाबाले बसेर यो धन्दा गर्नुहुन्छ । हेर्न त सबैलाई हेर्नुहुन्छ । हेर्नाले वा ज्ञान दिएर मात्र विकर्म विनाश हुँदैन । बाबाले त यसो गन्यौ भने विकर्म विनाश हुनेछ भनी मार्ग बताउनुहुन्छ । श्रीमत दिनुहुन्छ । ठीक छ, सम्भ, बाबा आउनुहुन्छ- आत्मा सम्भेर हेर्नुहुन्छ । यस्तो होइन यसबाट हाम्रो पाप काटिन्छ, होइन । पाप काटिन्छ आफ्नो मेहनतबाट । यस्तो बाबाले बसेर गर्ने भए त यो एउटा धन्दा नै हुने भयो । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यस प्रकार तिमीले आफ्ना पितालाई याद गर । बाबा हुनुहुन्छ नै श्रीमत दिनेवाला । मेहनत आफै गर्नुपर्छ । धेरैले सम्झन्छन् फलाना साधु संन्यासीको दृष्टि नै पर्याप्त छ । कृपा आशीर्वाद लिँदालिँदै पनि गिरिरहन्छन् । उनीहरूले के कृपा गर्छन् ? उनीहरूले त आफ्नो ब्रह्म महत्त्वको नै याद गर्छन् । बाबाले त यसरी

यसरी गर भनेर स्पष्ट मार्ग बताउनुहुन्छ । गायन पनि गर्छन्- नाङ्गै आएका हौं, नाङ्गै जानु छ । यो गायन पनि यसै बेलाको हो । बाबाका महावाक्यहरू पछि गएर भक्तिमा काम आउँछन् । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरेमा विकर्म विनाश हुनेछ । बाबाले त श्रीमत दिनुहुन्छ । यो पनि ड्रामामा उहाँको भूमिका (पार्ट) हो । यसैलाई मदत भन्न सक्छौ, ड्रामा अनुसार श्रीमत भनेर गायन गरिएको छ । बाबाले त राय दिनु छ । बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भ । यस्तो होइन मदत दिएर कर्मातीत अवस्थामा लैजानुहुन्छ । होइन । समय लाग्छ । धेरै मेहनत गर्नुपर्छ । आफूलाई आत्मा सम्भने धेरै राम्रो अभ्यास गर्नु छ । वास्तवमा माताहरूलाई समय धेरै मिल्छ । पुरुषहरूलाई धन्दाको ख्याल रहन्छ । तिमी बच्चाहरूले बाबालाई याद गर्दा-गर्दै आफ्नो चिट्ठा लिनु छ, जसले गर्दा सारा खिया निस्कियोस् । महसुस हुन्छ फलानो धेरै राम्रो पुरुषार्थी हो । चार्ट राख्छ । जसरी भक्तिमा दुई-तीन घण्टा पनि बस्छन् । वानप्रस्थी गुरु आदि पनि धेरै बनाउँछन् । तर तिनीहरूलाई पनि त्यत्ति याद गर्दैनन्, जति देवताहरूलाई गर्छन् । वास्तवमा देवताहरूलाई याद गर्नु पर्दैन । न देवताहरूले कहिल्यै सिकाउँछन् ।

तिमी बच्चाहरूका लागि यो कुनै नयाँ कुरा होइन । न लाखौं वर्षको कुनै कुरा हो । बाबा त आउनुहुन्छ नै तब, जब स्थापना र विनाशको कार्य हुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- यो विनाश त कल्प-कल्पमा हुन्छ । कल्प पहिला पनि भएको थियो । तिमीले लेखि पनि रहन्छौ, ५ हजार वर्ष पहिला पनि यस्तै भएको थियो । बाबाले आफूसँग मिल्ने जुन मार्ग बताउनुहुन्छ यो कुनै नयाँ कुरा होइन । बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्पमा आएर मार्ग बताउँछु । तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हाम्रो राज्य स्थापना भइरहेको छ । जुन देवताहरूलाई पूजा गर्छन् उनीहरूको राज्य फेरि स्थापना भइरहेको छ । पाँच हजार वर्षको चक्र हो जुन घुमि नै रहन्छ । मनुष्य पागल हुन पुग्छन् । मायाको मतमा सबै चलिरहेका छन् । रावणलाई किन जलाउँछन्- अर्थ केही पनि जान्दैनन् । तिम्रो नाम नै हो स्वदर्शन-चक्रधारी । लक्ष्य उद्देश्य (एम अब्जेक्ट) यहाँ सामुन्ने छ । जो बाबासँग ज्ञान छ त्यो आत्मालाई दिनुभएको छ । जब ड्रामाको चक्र पूरा हुन्छ तब नै बाबा आएर ज्ञान दिनुहुन्छ । बाबाले नै आएर यो कर्म सिकाउनुहुन्छ । फेरि वाम मार्गमा जानाले नै यो रात शुरू हुन्छ । त्यसपछि हामी तल गिर्दै आउँछौ । सुख कम हुँदै जान्छ । तिम्रो बुद्धिमा जस्ताको तस्तै सारा चक्रको ज्ञान छ जसरी बाबाको बुद्धिमा छ । तर तिमीले पावन बन्नका लागि मेहनत गर्नुपर्छ । बाबा आएर हामी पतितलाई पावन बनाउनुहोस् भनी बोलाउँछन्, फेरि ज्ञान पनि चाहिन्छ । मनुष्यबाट देवता बन्नु छ । बाबा आउनुहुन्छ बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउन । अरू कसैलाई यो ज्ञान सिकाउन आउँदैन पनि । पतित पावन बाबालाई बोलाउँछन्- बाबा हजुर आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । अहिले तिमी पुण्य आत्मा बनिरहेका छौ । विश्वको इतिहास भूगोल पुनः दोहोरिइरहेको छ । कति गहन कुरा छ । मनुष्यले न आत्मालाई, न परमात्मालाई चिनेका छन् । आत्मा जे छ, जस्तो छ उस्तै उसको भूमिका हुन्छ । त्यो पनि बाबाले नै बताउनुहुन्छ । अचम्म छ यति सानो आत्मामा के के पार्ट भरिएको छ । सुन्ने बित्तिकै रोमाञ्च खडा हुन्छ । कसैलाई आत्माको साक्षात्कार हुन्छ । आत्माहरूको झिलमिली देखिन्छ । तर त्यसबाट फाइदा नै के हुन्छ ? यहाँ त योग लगाउनु छ । मनुष्यले सम्भन्छन् साक्षात्कार भयो, मुक्ति पायो । पाप भस्म भयो । उनीहरू त भन् धोकामा रहन्छन् । बाबाले त हरेक कुरा सम्झाइरहनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- तिमीलाई गहन कुरा सुनाउँछु । तिम्रो बुद्धिमा सारा चक्रको ज्ञान छ । केवल बाबा र चक्रलाई याद गर्नु छ । शिक्षकलाई पनि याद गर्नु छ, ज्ञानलाई पनि याद गर्नु छ । याद गर्दा-गर्दै ड्रामा अनुसार कर्मातीत अवस्थामा पुग्नेछौ । जसरी नाङ्गै आएका हौ त्यसरी नै जानु छ । तिमीले दैवी संस्कार लिएर जानेछौ । त्यहाँ स्वर्गमा कुनै ज्ञान हुँदैन । यसलाई भनिन्छ सहज याद । 'योग' शब्दबाट मनुष्य अल्मलिन्छन् । ती हुन् हठयोगी । सहज योग त बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ । पहिला सुनिन्थ्यो- गीताका भगवान्ले सहज योग सिकाउनुभएको थियो । तर उहाँलाई जान्दैनन् । शत-प्रतिशत अनर्थ गरिदिए, जसले गर्दा मनुष्य पतित बनेका छन् । अनेक मतहरू छन् । जो गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छन् उनीहरूका लागि नै यो गीता शास्त्र हो । तिमी हौ प्रवृत्ति मार्गका । पहिला तिम्रो पवित्र प्रवृत्ति मार्ग थियो, अहिले अपवित्र बनेको छ । अब फेरि पवित्र बन्नु छ । बाबा त सदा पवित्र हुनुहुन्छ । उहाँ आउनुहुन्छ नै श्रीमत दिन ।

बाबा भन्नुहुन्छ- यतिखेर सबै तमोप्रधान बनेका छन् । पहिला सतोप्रधान थिए । जसरी हामी पनि पहिला सतोप्रधान थियौं फेरि तमोप्रधान बन्यौ । जो पनि पोप पादरी आदि आउँछन् पहिला सतोप्रधान हुन्छन्, फेरि विकार थपिँदा-थपिँदा सारा वंशवृक्ष तमोप्रधान हुन्छ । अहिले त जर्जर अवस्थामा छन् । तिमी बच्चाहरूले

सम्भन्धौ- हामी नै सतोप्रधान थियौ फेरि नम्बरवार तमोप्रधान बन्धौ । फेरि सतोप्रधान बन्नु छ । नम्बरवार नै बन्दै जानेछौ ड्रामा अनुसार । यसको विस्तार (डिटेल्) त धेरै छ । बीजबाट कसरी बिरुवा उम्रिन्छ भन्ने उनीहरूलाई थाहा हुन्छ । यो मनुष्य सृष्टि वंशवृक्षको रहस्य बाबाले नै बताउनुहुन्छ । यो सृष्टिरूपी बगैँचाको मालिक (बागवान) पनि उहाँ नै हुनुहुन्छ । जान्नुहुन्छ- हाम्रो बगैँचा कति राम्रो थियो । बाबालाई त ज्ञान हुन्छ नि । कति फस्टक्लास ईश्वरीय बगैँचा थियो । अहिले त शैतानी बगैँचा छ । शैतान भनिन्छ रावण राज्यलाई । जहाँतहीं मारामार छ । तर अहिले जुन परमाणु (एटोमिक) बमहरू बनेका छन्, ती पनि तयार बनाएर राखेका छन् । सबैले सम्भन्धन्- यी कुनै राख्ने चीज होइनन्, यिनबाट अवश्य नै विनाश हुनेछ । यदि विनाश नहुने हो भने सत्ययुग कसरी आउनेछ ? यो त बिल्कुलै स्पष्ट छ । देखाउन त देखाउँछन्- महाभारी महाभारत लडाईं भएको थियो, पाँच पाण्डव बचे । तिनीहरू पनि गलेर मरे । तर परिणाम (रिजल्ट) केही पनि छैन । यो पनि ड्रामा बनेको छ जुन बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ । भारतलाई नै लुटे, अहिले फेरि फर्काइरहेका छन् । पछिसम्म दिइरहनेछन् । यो पनि तिमीले जानेका छौ विनाश हुँदा सबै कुरा समाप्त हुनेछ । जब हाम्रो राज्य थियो त्यसबेला अर्को कुनै राज्य थिएन । इतिहास दोहोरिनै पर्छ (हिस्ट्री मस्ट रिपिट) । सृष्टि फेरि स्वर्ग बन्नेछ । लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुनेछ । त्यहाँ अरू कुनै खण्डको नामनिशान हुने छैन । अहिले यो कलियुगको अन्त्य हो, फेरि यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य आउनेछ । हामी फेरि यस्तो (लक्ष्मी-नारायण) बन्नेछौ । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु राजयोग सिकाउन । कल्प-कल्प अनेक पटक तिमी मालिक बनेका थियौ । यिनीहरूकै सारा विश्वमा राज्य थियो । अत्यन्तै बुद्धिमान थिए । त्यहाँ यिनीहरूलाई मन्त्री आदिबाट राय लिने आवश्यकता हुँदैन । यो ड्रामा (विश्व नाटक) बनेको छ, फेरि दोहोरिनेछ । कृष्णको मन्दिरलाई भनिनेछ सुखधाम । शिवबाबा आएर सुखधाम स्थापना गर्नुहुन्छ । उनीहरू स्वयम् भन्छन्- क्राइस्टभन्दा ३ हजार वर्ष पहिला विश्व स्वर्ग थियो । पहिला एक धर्म थियो फेरि अरू धर्महरू आएका हुन् । बच्चाहरूले आश्चर्य मान्नुपर्छ- बाबाले हामीलाई कसरी बादशाही दिनुहुन्छ ! बाबा आएर भक्तिको फल दिनुहुन्छ । कति सहज छ । तर उनले नै बुझ्नेछन् जसले कल्प पहिला बुझेका थिए, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) स्वदर्शन चक्रलाई धारण गरेर आफ्ना पापहरूलाई भस्म गर्नु छ । सम्हाल गर- कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै पनि पाप कर्म नहोस् । कर्मातीत बन्नको लागि स्वयम् मेहनत गर ।
- २) साक्षात्कारको आशा राख्नु हुँदैन, साक्षात्कार गरेर मुक्ति मिल्दैन, पाप काटिदैन, साक्षात्कारबाट फाइदा छैन । खिया निस्कनेछ बाबा र ज्ञानलाई याद गर्नाले ।

वरदान:- सदा रूहानी (आत्मिक) स्थितिमा रहेर अरूलाई पनि रूह (आत्मा) नै देख्ने रूहानी रूहे गुलाब भव

रूहे गुलाब अर्थात् जसमा सदा रूहानी सुगन्ध होस् । रूहानी सुगन्धवालाले जहाँ देखे पनि, जसलाई देखे पनि रूह अर्थात् आत्मालाई नै देख्नेछ, शरीरलाई होइन । त्यसैले स्वयम् पनि सदा आत्मिक स्थितिमा स्थित होऊ र अरूलाई पनि आत्मा नै देख । जसरी बाबा उच्च हुनुहुन्छ, त्यस्तै उहाँको बगैँचा पनि उच्च छ, जुन बगैँचाको विशेष शृङ्गार रूहे गुलाब तिमी बच्चाहरू हो । तिम्रो रूहानी सुगन्धले अनेक आत्माहरूको कल्याण गर्नेछ ।

स्लोगन:- मर्यादा तोडेर कसैलाई सुख दियो भने त्यो पनि दुःखको खातामा जम्मा हुनेछ ।